

KNU DEN

DEC 1980

SCT. GEORG, GILDET I BLSTYKKE

NR. 34-4. årg.

en spændende aften

Jacob Ahrenberg, Præst i Statsfængslet i Vridsløselille, kom og fængslede os alle. Det var interessant at høre om de menneskeskæbner som idag sidder inde bag de høje mure.

Årsagen til at disse mennesker opholder sig der, er efter hvad vi hørte meget forskellige, men kunne dog for næsten dem alle findes i nogle ganske få og enkle forhold og omstændigheder.

Årsagen for flertallet af de indsatte, til at sidde inde var mest, almindeligt alkoholmisbrug og berigelsesforbrydelse. Disse årsager var dog efter Jacobs mening kun symptomer, på noget sygeligt som lå meget dybere.

De indsatte kom for det meste fra økonomisk dårligt stillede sociale forhold, og i de fleste tilfælde var der også tale om dårligt uddannede mennesker. Der var også tale om i de fleste tilfælde, at meget af baggrunden for de ulykkelige forhold, skrev sig helt tilbage til den pågældendes barndomsforhold. Det var en spændende aften, hvor spørgsmålene feg som en bedre snestorm over bordet, det kneb med at få tid til aftenens pragtfulde traktement, som en ny gildebror kreerede for os.

En aften med en spændende og interessant diskussion og et virkeligt fint og velmagende traktement.

DET VAR EN SJÆLDENT GOD AFTEN-

Gr.

gå med i fængsel!

Så fik vi et pust udefra. Vi fik lidt at vide om det at være fængselspræst, og det at være indsat.

Mon ikke vi alle følte det var en dejlig aften. Det var rart at se så mange gildebrødre samlet.

Efter min mening er det forfærdelig at vi, i vort velfærdssamfund, har mennesker på ventelister til indespørgning. Man kan ikke lade være at sige til sig selv, at denne form for afstraffelse må være forkert.

Der vil igen blive mulighed for at følge foredrag i fængslet. I burde deltage, - opleve den følelse det er, at blive lukket ind gennem en dør, der straks bliver lukket og låst efter jer. Følelsen kan et kort øjeblik blive panisk, det er som en ukendt verden lukker sig stramt om hele kroppen.

Man føler derefter en stærk medlidenhed for de mennesker, der på godt og ondt, må leve i den form for indespørgning gennem længere tid.

Prøv om I kan deltage i de næste foredrag i fængslet, man kan kun få en større viden, og derefter kan man jo selv tage stilling til om man ønsker at blive besøgende til en indsat, det er nemlig helt frivilligt.

Rie.

På opfordring bringer jeg hermed undtagelsesvis, min gildemestertale i sin fulde ordlyd:

GILDEHAL 13 november 1980.

Foranlediget af mine egne overvejelser gennem længere tid, og samtaler med jævnaldrene, føler jeg trang til at fremkomme med nogle synspunkter omkring emnet livskvalitet.

For at undgå enhver form for misforståelse, så lad det straks være sagt: dette er ikke et forsøg på, at ironisere over alle andre, men derimod et ønske om, at belyse et emne, der sandsynligvis berører os alle.

I dette kvalitetsbevidste og kritiske land, undrer det mig, at det, at gøre sig tanker om livets kvalitet, hovedsageligt er forbeholdt christianitter, præster og andre minoriteter.

Vi produktive, som vi jo gerne vil kaldes, er især dårligt stillede når det gælder livskvalitet. Vi er i vores higen efter "en plads i solen" havnet der, hvor det statusmæssigt højeste næsten er nået, og det egentlige er tabt. Vi har higen efter magt og indflydelse, men opdaget, at magt byttes med frihed, for magt er altid forbundet med afhængighed af andres meninger. Vi har higen efter økonomisk sikkerhed, men fundet, at med velstand steg vore krav og andres misundelse i samme takt - isolation efter stand og rang blev resultatet. Få venner er et symptom, men vi bil-der os ind, at det skyldes vor manglende tid.

Hængende tid er status, god tid er i vore øjne noget de andre har. God tid er enten slendrian og bohème, eller det er pensionsalderen, hvor vi urealistisk drømmer os til, at vi skal indhente alt det forsmåede, - altså må døden først komme, når vi har sluttet vort program - og det er jo tåbeligt. De, der måske kunne åbne vore øjne er de gamle, som vi på vor indbilte velstandsvis har anbragt under "passende" forhold. Vore børn overlader vi til institutioner og TV. Når mor og far er trætte, og det er vi jo så tit, så er "der sikkert noget i fjernsynet". Også Jeres børn tilbringer stadig flere og flere timer foran fjernsynsskærmen, selvom I muligvis har haft for travlt til at bemærke det. Resultatet af de nævnte ulyksaligheder kan vel ikke forbavse nogen. Familieliv og ægteskab er blevet psykiaterstof, psykiateren og lægen er blevet vor tids tro, og vor tids støttepunkter, for vi accepterer kun ting vi forstår.

Men lad det ikke blive ved resignation og beklagelse af gjorte dumheder - lad os aktivt og kritisk vurdere vor egen livskvalitet. Der er måske meget af det nævnte I ikke kan nikke genkendende til, men måske har I andre og for Jer større problemer.

Janteloven - den kender vi vist alle, men et sted har jeg læst om en positiv jantelov, og den lyder:

1. Du skal vide, at vi andre regner med dig.
2. Du må indse, at mindst fire - fem mennesker, dine nærmeste, er helt afhængige af dig.

3. Du skal vide, at vi hved, der er noget godt og værdifuldt i dig, som vi har brug for.
4. Du skal vide, at du har nogle menneskelige egenskaber, som vi holder af.
5. Du skal vide, at vi andre også kender til at føle sig betydningsløs, værdiløs, ensom og mislykket.
6. Du skal vide, at du hører sammen med os.
7. Du skal vide, at vi vil gøre meget for dig.
8. Du skal tro, at dit eget liv og vort samfunds beståen, er meget afhængig af din indsats.
9. Vi - du og jeg - kan løse problemerne i fællesskab.

Bedre kan det vist ikke siges, Sammenligner man den almindelige jantelov, er det nogle af dens negative punkter, der er skrevet omvendt, så det bliver positivt og livsbekræftende i stedet. Men der ligger mere i disse ord. Ikke blot er der netop en meget stor livsbekræftelse og livsforståelse. Der tales også om den enkeltes værdi.

I en tid, hvor man bruger ord som "det tavse flertal" den store grå masse, og andre nedladende udtryk, er de nævnte sætninger meget vigtige. Her er ingen betydningsløs. Her er alle ansvarlige, helt naturligt. Vi gøres ansvarlige, for vi har alle en opgave at udfylde i det samfund, vi alle har del i, eller er en del af.

Naturligvis er det nærliggende at kalde disse positive regler, for sentimentalitet. Det er altid en nærliggende fare, når noget er positivt. Men ordvalget

er usentimentalt, og går man dybere ind i de enkelte sætninger, er det meget vanskeligt at angribe sandheden i dem.

Derfor begynder sætningerne modsat den almindelige jantelov, der hele tiden taler om, at du skal ikke tro. Her står netop: Du skal vide, du må indse, du skal tro.

Lad os forsøge hver for sig at gøre hverdagen bedre for vore familier, lad jeres naturlige væremåde præge Jer i større grad. Vi har glemt, at gode gerninger gjort for andre, er en velsignelse for os selv. Vi kan ikke vende verdens gang, men kan tro, håb og kærlighed vinde indpas i vore hjem og i os selv, da kan vi begynde at give til andre, da får vore liv betydning for andre og kvalitet for os selv, og mon ikke netop det er livets mening.

Lise.

Vi bringer også Elses 5 min., sct. Georg.
i forbindelse med gildehallen d. 13 nov.

--

Orlov.

Fri, fra hvad?

Fri ! til hvad ?

Mord på åben gade.

Overskrifter i aviserne.

Fordømmende udsagn på arbejdspladsen.

Skadedyr ! Død !

Han er farlig, sagde de.

Jeg var bange.

Jeg blev angst.

Tilgive. Elske.

Elske din næste som dig selv.

Fortvivlelse. Håbløshed.

Raslen med negler.

Døre der lukkes hårdt i.

Der sidder han på sengen.

Han stirrer tomt ud i luften.

En tåre pibler frem fra øjenkrogen.

Tomhed.

Opgivende.

Frihedstab.

Hvad har jeg dog gjort?

Hvem lyttede jeg til.

Hvem hjalp ham ? var det mig ? var det dem ?

Hvad gjorde jeg forkert ?

Forføngelighed ! Egoisme !

Hvem er normal, når det kommer til stykket ?

Besværlig adfærd !

Gråd.

Skrig.

Tavshed.

Nat.

Død.

Død over ham.

Kunne jeg dog bare blive fri !

Fri - til at leve mit liv som jeg vil.

Fri for alt besværet.

Fri for at det er mig, der skal tage initiativet.

Fri for den evindelige træthed.

Bare have lov til at være glad.

Altid !

Nu har jeg sjancen.

Jeg har fremtiden foran.

Da føler jeg savnet !

Da kommer længslen op i mig !

Hvor er kærligheden ?

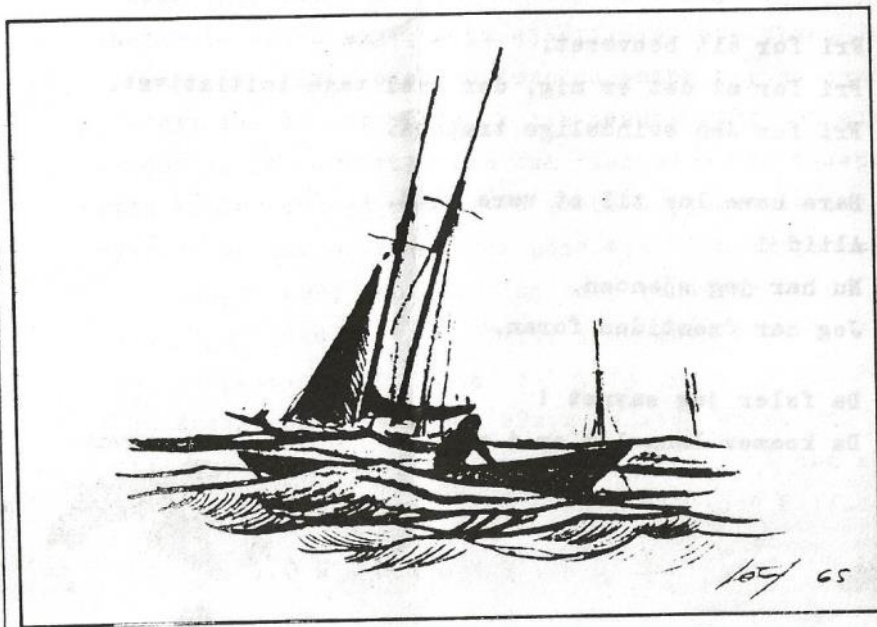
Kærligheden til ham ?

Kærligheden til børnene ?

Kærligheden til alle de andre !

Vil solen dog blot skinne igen !

Gid Fanden tage de låsede døre !

T I L J E R E S O R I E N T E R I N G ! ! !

Fornylig blev jeg ringet op af formanden for Ølstykke-
 kes menighedsråd, fru Grethe Nielsen, som meddelte,
 at hun havde fået en klage vedrørende vort brug af
 Sognecentret. Så vidt jeg kunne forstå, drejede det
 sig om vort møde helt tilbage fra 11 sept. 80, hvor
 vi havde gildehal der. Dels var der ikke ryddet
 ordentligt op, dels stod bordene ikke som de skulle.
 Jeg blev samtidig gjort opmærksom på, at når vi holdt
 møder i Sognecentret, var det meningen, at vi skulle
 være ude igen senest kl. 22⁰⁰, da der på det tids-
 punkt skulle komme en dame og gøre rent.

Jeg beklagede naturligvis at vi ikke havde efterladt
 Sognecentret i ordentlig stand, og efter lidt snak
 frem og tilbage, endte det med, at fru Grethe Nielsen
 ville spørge de øvrige medlemmer af Ølstykke Menig-
 hedsråd på deres næste møde, om vi fremover måtte
 benytte Sognecentret, hvis jeg personlig ville stå
 inde for, at alt var i orden efter vort evt. brug,
 samt at vi evt. kunne søge om dispensation med hen-
 syn til at være der udover kl. 22⁰⁰.

Men indtil videre må vi altså se bort fra Sognecen-
 tret ved tilrettelæggelse af møder.

Lise.

V E D N Æ R M E R E E F T E R T A N K E ! ! !

Vi har i meget lang tid gjort god brug af Sognecentret, hvor vi både har haft besøg af sognepræsten, ganske vist en enkelt gang, kun. Vi har igennem en række af, ganske vist få, år, brugt dette lokale. Der har ikke tidligere været noget i vejen med vores brug, vores måde at bruge lokalet, eller den tid vi har opholdt os deri.

Er det mon uvidenhed om hvem vi er, eller er det noget andet. Er det vores "værdighed" som brugere af lokalet ?, eller ligger der helt andre ting bag ved denne uvenlighed som menighedsrådet pludselig viser os. Vi er jo da også medlemmer af menigheden.

Jeg har gjort mig mange tanker om dette stop for gildets brug af sognecentret. Oven i købet kommer klagen frem meget lang tid efter vores brug.

Det har fået mig til at se på hvornår vi har brugt sognecentret i gildets korte levetid, og mit spørgsmål er derfor også, har der været noget i vejen tidligere, siden vi er vist helt bort.

Dette skal ikke forstås sådan, at fordi vi har brugt sognecentret ofte og tit, så har vi ingen ejendomsret, men det virker påfaldende ejendommeligt at fordi der engang begås en fejl, og fordi man ikke tidligere har gjort os opmærksom på tidsbegrænsningen, så skal vi nægtes "tilladelse" til at bruge sognecentret.

Gildet har brugt Sognecentret følgende gange:

11 okt. 1977	- Gildemøde.	1
13 dec. 1977	- Julestue.	2
14 feb. 1978	- Gildemøde.	3
14 mar. 1978	- Gildeting.	4
17 apr. 1978	- Sct. Georgsgildehal.	5
9 okt. 1978	- Gildemøde.	6
14 nov. 1978	- Gildehal.	7
16 dec. 1978	- Julestue.	8
12 mar. 1979	- Gildeting	9
18 apr. 1979	- Sct. Georgsgildehal	10
7 maj. 1979	- Gildemøde	11
12 sep. 1979	- Gildemøde	12
11 okt. 1979	- Gildehal	13
9 jan. 1980	- Nytårgildehal	14
14 feb. 1980	- Gildemøde	15
10 mar. 1980	- Gildeting	16
24 apr. 1980	- Sct. Georgsgildehal	17
8 maj. 1980	- Gildemøde	18
11 sep. 1980	- Gildehal	19

Og så er det endda ikke alle gangene der er nævnt her, i tiden inden KNUDEN blev udsendt, har vi også brugt Sognecentret.

Per.

også et af menighedens
lam.

Jeg har næsten lige frekventeret et planlægningskursus - så derfor kunne det f.eks. bruges til betragtninger over, hvornår det er min tur, til at modtage Knudens stafet.

Da jeg blev optaget i gildet april 1980 - og da der er 21 gildebrødre, der må have tur før mig, og da der udkommer 10 numre af Knuden pr. årgang, ialt ca. 20 numre før det er min tur, d.v.s. godt 2 år. Altså kan jeg tage den med ro, jeg skal selvfølgelig ikke bryde den gode stafet-rytme, og mit emne vil nok dukke op af sig selv! Det får være noget, der er oppe i tiden - altså i 1982!

Men ak og ve - den sidste stafet-skriver kan slet ikke huske rækkefølgen, eller han vil mig til livs.

Papir savnes, men så kan en ubrugt indkaldelse til lederaften et andet sted i byen da bruges. Blyantspidseren er brudt sammen, vent til på mandag!

Ideer - hvor bliver de nu af ??? Nå man kan da altid tegne en "edderkop" over ens liv p.t. Deri indgår selvfølgelig Sct. Georgs Gildet i Ølstykke, gruppemøder, gildemøder, gildehaller, gildemestertaler, 5. minutters Sct. Georg, hovedbrud f.eks. drager.

Tankerne løber - på min arbejdsplads fylder kuvertbunken i vindueskarmen nok mere end $\frac{1}{2}$ m, det tager faktisk lang tid, at rive alle de frimærker af - ca. 1cm papirkant på alle sider. Tænk hvis alle, der klistrer frimærker på kuverter hver dag, placerede frimærket med lidt mere omtanke. Når jeg nu burde rive 50-60 frimærker af hver dag, men det når jeg jo ikke, når min bunke er mindst 500mm. Når jeg engang er færdig, har jeg dog støttet en god sag igennem gildet.

Jeg har da også sat nogle andre gildebrødre i gang, for de sidder sikkert kun og venter på mine frimærkeafklip. De skal sorteres, vaskes, tørres og sorteres igen, samt sikkert sendes til andre gildebrødre, der igen skal sortere. Og så skal der gerne bringe penge til gildets hjælpearbejde.

Så jeg tror, jeg bruger noget tid imorgen på, at rive frimærker igen.

Da jeg nødig vil ødelægge en retfærdig rækkefølge for stafetten, så er det nok den gamle redaktør, der ved hvem der er næste offer.

Ole

TIL KNUDEN.

Jeg har netop fået en henvendelse fra Lisbeth Christensen, Ganløse, der spurgte om der var mulighed for at en gildebror ville træde hjælpende til, inden for Ege division, evt. som divisionsassistent.

Da jeg naturligvis ikke umiddelbart kunne svare ja til dette, vil jeg bede evt. interesserede om at kontakte mig.

Lise.

Ved pionerudvalgsmødet den 11.11 1980 blev der vedtaget, at fortsætte fremover med arrangementet spejderlejr.

Dette medfører, at vedtagterne for Pionerfest i Ølstykke træder ud af kraft.

Sct. Georgsgildet har stillet sig til disposition, hvis hjælp ønskes.

Rie.

Redaktion: Per Christensen, Ahornvej 3
3650 Ølstykke. tlf. 02 17 75 30
Sidste stof modtages inden d. 15 i måneden forud.
Alle er velkommen til at give deres mening til kende om alt hvad der rører sig i sind og tanker, såvel som i dagligdagen.
